

Rapport

Datum: 8 juni 1998

Rapportnummer: 1998/221

Klacht

Op 24 februari 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker, die op 5 juli 1994 bij het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond aangifte deed van diefstal van zijn auto, klaagt erover dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond:

- hem pas op 4 juli 1996 heeft meegedeeld dat zijn auto op 26 juli 1994 was teruggevonden; - zijn auto zonder zijn toestemming aan een autosloperij heeft verkocht; - hem in verband met vorenstaande op 7 februari 1997 slechts f800,- als schadevergoeding heeft toegekend.

Achtergrond

Schadevergoeding In het geval van een klacht over een besluit van een bestuursorgaan tot afwijzing van een verzoek om schadevergoeding stelt de Nationale ombudsman zich terughoudend op. De rechter is immers bij uitsluiting bevoegd bindend te beslissen over de vraag of een bestuursorgaan is gehouden om op grond van bepalingen van burgerlijk recht schade te vergoeden. Alleen wanneer naar het oordeel van de Nationale ombudsman de aanspraak van betrokkene op schadevergoeding, gezien de gronden waarop deze berust, zo evident juist is dat het bestuursorgaan niet in redelijkheid tot zijn afwijzende besluit heeft kunnen komen, wordt dat besluit tot weigering van de gevraagde schadevergoeding aangemerkt als een niet-behoorlijke gedraging. In de overige gevallen gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat het in beginsel vrijstaat aan het bestuursorgaan om te betwisten, dat het gehouden is tot het vergoeden van de gestelde schade, en om zich in verband daarmee op het standpunt te stellen dat de vraag naar die gehoudenheid eventueel moet worden beantwoord door de rechter. In die gevallen zal er voor de Nationale ombudsman geen reden zijn om het besluit tot weigering van de schadevergoeding aan te merken als een niet-behoorlijke gedraging.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van

de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd twee betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. De feiten

1. Op 5 juli 1994 deed verzoeker bij het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond aangifte van diefstal van zijn personenauto van het bouwjaar 1983. Verzoeker deelde daarbij mee dat er onder meer een geluidsinstallatie en videobanden in de auto aanwezig waren ten tijde van de diefstal. Verzoekers auto was in de nacht van 4 op 5 juli 1994 in Rotterdam gestolen. Bij zijn aangifte vermeldde verzoeker dat hij zich civiele partij voor de schade stelde en dat hij op de hoogte wilde blijven van de strafzaak.
2. Middels een telexbericht signaleerde het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond op 5 juli 1994 verzoekers auto als zijnde gestolen.
3. Op 25 juli 1994 troffen politieambtenaren V. en P. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzoekers auto aan in Rotterdam. In een mutatie in het dag- en nachtrapport van 26 juli 1994 deelden de politieambtenaren onder meer mee: "Aldaar stond voornoemd mvt. (300) (motorvoertuig, 300 betreft een code die aangeeft dat het motorvoertuig als zijnde ontvreemd staat gesignaleerd; N.o.) Takel eigen dienst tp, mvt over naar Oost voor nadere afhandeling. Mvt afgesign."
4. De regiopolitie Rotterdam-Rijnmond verkocht op 25 oktober 1994 verzoekers auto voor f 100,- aan een autosloopbedrijf.
5. Op 4 januari 1995 verzond het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond in verband met de sloop van verzoekers auto het kentekenbewijs deel 3 van het jaar 1994 van de auto naar de (toenmalige) Rijksdienst voor het Wegverkeer te Veendam.
6. Verzoeker informeerde op 4 juli 1996 telefonisch bij de politie Rotterdam-Rijnmond naar de stand van zaken omtrent de aangifte.
7. Bij brief van 28 juli 1996 diende verzoeker bij de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond een verzoek tot schadeloosstelling in. In deze brief deelde verzoeker onder meer mee:
 - "- Op 5 juli 1994 is mijn auto ontvreemd. Ik heb hiervan aangifte gedaan (...) - Na een hele

periode niets te hebben vernomen heb ik op 4 juli 1996 gebeld om eens na te gaan hoe de stand van zaken was. Tot mijn verbazing bleek dat de auto niet meer als gestolen stond geregistreerd, sterker nog ik kreeg te horen dat de auto 3weken na de diefstal al weer was teruggevonden. (...) - Na telefonisch contact te hebben gehad met de districtschef van politiebureau Oost, dhr. B en dhr. R. werd mij medegedeeld dat ik van mijn auto telefonisch afstand heb gedaan, wat ik ten zeerste tegenspreek. Dhr. R. deelde mij vervolgens mede dat de auto door de politie is verkocht en inmiddels is gesloopt. Het R.D.W. heb ik vervolgens gebeld en mij werd bevestigd dat mijn auto (...) op 11 januari 1995 is gesloopt.

- Ik wil nogmaals benadrukken dat ik op geen enkele wijze afstand van mijn auto heb gedaan. Daar mijn auto slechts W.A. verzekerd was ben ik door mijn verzekeringsmaatschappij niet schadeloosgesteld. Ik had daarom geen enkele reden om afstand te doen van mijn auto, die volgens het mutatierapport schadevrij was aangetroffen.
- Ik ben van mening dat de politie heeft verzuimd mij op de hoogte te brengen van het terugvinden van mijn auto. Daar de auto inmiddels is vernietigd tezamen met de inhoud (...) vind ik dat de politie mij in deze schadeloos dient te stellen.

- Specificatie van de door mij geleden schade:

- Nissan Micra 1983, waarde fl. 4000,-
- Audio Installatie, waarde fl. 1662,90
- 15 videobanden, waarde fl 450,-
- Bijkomende kosten i.v.m. diefstal van de auto fl. 2000,-"

8. De manager van het District Maas en Rotte van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond berichtte verzoeker bij brief van 28november 1996 onder meer het volgende:

"De conclusie is gerechtvaardigd dat de administratieve afhandeling niet optimaal is verlopen. Ik heb dan ook de afdeling Verzekeringzaken en Schadeafwikkeling van ons regiokorps, (...) gevraagd, u een schadevergoeding te doen toekomen."

9. Namens de korpschef van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond deelde de schaderegelaar van het Facilitair bedrijf van dat korps verzoeker bij brief van 7 februari 1997 onder meer mee:

"Aangaande de Audioinstallatie en de videobanden moet ik constateren dat er bij het aantreffen van het voertuig géén Audioinstallatie en videobanden zijn aangetroffen. Ik moet daarom aannemen dat deze goederen uit het voertuig zijn onttrokken in de periode tussen 5 juli 1994 (dag van vermissing auto) en 25 juli 1994 (dag van aantreffen auto). De politie kan derhalve niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verdwijning van deze goederen. Het is mij niet duidelijk op welke wijze de door u geclaimde 'bijkomende kosten in verband met diefstal van de auto' zijn opgebouwd. Het feit dat het voertuig is gestolen kan de politie niet worden aangerekend. U deelde mij telefonisch mee dat u dit bedrag zag als een soort 'smartengeld'. Ik zie niet in, welk leed u heeft geleden temeer daar u pas na 2 jaar navraag doet naar het voertuig. Gezien vorenstaande kan ik deze claim niet honoreren. Met betrekking tot de Nissan Micra bouwjaar 1983 stel ik vast dat de cataloguswaarde ongeveer f 15.000,- was. Rekening houdend met het feit dat de wagen na 10 jaar is afgeschreven, komt de handelsprijs van het voertuig, wanneer het in goede staat verkeert,

op ongeveer f 800,-. Derhalve zal ik een bedrag van f 800,- aan u over maken."

10. Verzoeker wendde zich bij brief van 11 februari 1997 tot de Nationale ombudsman. B. Het standpunt van verzoeker Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder **KLACHT** en onder A.7. C. Het standpunt van de korpsbeheerder 1. De beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond reageerde bij brief van 17 juni 1997 op verzoekers klacht. Hij deelde mee dat hij zich kon vinden in het oordeel van de manager van het district Maas en Rotte van zijn korps en verwees naar het aan hem gerichte schrijven van deze manager met enkele bijlagen.

2. De manager van het district Maas en Rotte van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond deelde in zijn brief aan de korpsbeheerder van 2 juni 1997 onder meer mee:

"Als district is het ons niet gelukt de klacht van de heer B. (verzoeker: N.o.) naar tevredenheid af te handelen, hij is ontevreden met de hoogte van de hem geboden schadevergoeding. Bij de behandeling van deze klacht zijn heel veel mensen betrokken geweest en hetgeen in het rapport van de inspecteur Ve. vermeld staat, maakt nog het meest duidelijk waarom de geboden schadevergoeding zoveel lager is uitgevallen dan gewenst door de heer B. Niet alle geleden schade kan de politie worden verweten. De te hanteren procedure bij het aantreffen van een gestolen voertuig is sinds het voorval een aantal keren gewijzigd, maar concreet kwam het in 1994 hierop neer:

De verbalisant die het voertuig aantreft, zorgt dat het voertuig wordt overgebracht naar het district waar het gestolen voertuig thuis hoort. Hij/zij zorgt voor afsignalering en geeft de eigenaar kennis van het aantreffen van het voertuig. Op elk district is iemand verantwoordelijk voor Registratie, Opslag en Beheer van goederen van derden en onder diens supervisie wordt er voor zorg gedragen dat goederen terugkeren naar de rechtmatige eigenaar of uiteindelijk verkocht danwel vernietigd worden. Uit de gang van zaken rond het voertuig van de heer B. hebben wij als district ook geleerd, dat de administratie op dat moment van zgn. ROB-goederen te wensen overliet. Hiervoor zijn in september 1996 nieuwe richtlijnen opgesteld.

Als district hebben wij gemeend de formele klacht van de heer B. in augustus 1996 in behandeling te moeten nemen, ondanks het feit dat de diefstal 2 jaar eerder had plaatsgevonden en hij in die twee jaar geen enkel contact met ons district heeft gezocht. De collega V., van district West, die het gestolen voertuig had aangetroffen, heeft vrij kort na het aantreffen de heer B. een aan-tal malen telefonisch gesproken en hem steeds gewezen op het feit dat hij zich met ons district in verbinding diende te stellen, omdat zijn voertuig naar ons district was overgebracht. Waarom de heer B. dit toen niet heeft gedaan blijft onduidelijk. Collega S. die de aangifte van diefstal had opgenomen en later het voertuig kreeg overgedragen, heeft geen administratie bijgehouden van het telefonisch onderhoud met de heer B., dat er uiteindelijk toe leidde dat de auto door de politie werd verkocht, omdat de heer B. geen prijs meer stelde op de auto en dus vrijwillig afstand deed van zijn voertuig. Wel verklaarde de collega S. zeer stellig nog nooit een auto zonder afstandsverklaring te hebben laten slopen of vernietigen. De brigadier H. heeft vervolgens,

volgens de toen geldende regels gezorgd voor verkoop van de auto."

3. De korpsbeheerder voegde bij zijn reactie een rapport van de politieambtenaar Ve. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Bij dit rapport waren onder meer tegenover Ve. afgelegde verklaringen van de eigenaar van het autosloopbedrijf, L., en van de betrokken ambtenaren H., P. en S. gevoegd. Voorts voegde de korpsbeheerder bij zijn reactie een rapport van de betrokken ambtenaar V. De verklaring die de betrokken ambtenaar H. op 15 november 1996 tegenover Ve. heeft afgelegd luidt:

"Ik ben binnen het district Maas & Rotte belast met de afhandeling van auto's waarvan de eigenaar afstand heeft gedaan, tevens vraag ik bij de verbalisant na hoe de stand van zaken is met betrekking tot de aangetroffen auto (...). Gebruikelijk is namelijk dat de verbalisant de afhandeling met de eigenaar voor zijn rekening neemt. Hoewel het ruim twee jaar geleden is, kan ik mij nog herinneren dat de betreffende auto, (...), ongeveer 3 ½ maand op de binnenplaats van het bureau aan de Hoofdweg te Rotterdam heeft gestaan. Wat ik ervan weet is dat het een oud 'barrel' was. Ook weet ik zeker dat er geen stereo-installatie meer in de auto aanwezig was. Dit weet ik zo zeker omdat in de afgelopen jaren dat ik deze taak heb, er nog nooit door mij een auto is afgehandeld waar een stereo-installatie van enige waarde in zat. In al die tijd heb ik

ook nog nooit een auto op de binnenplaats gehad die meer dan de sloopwaarde had. Als je mij vraagt of de auto f 4000,= waard was dan weet ik zeker dat dit niet zo is. De auto had niet meer dan de sloopwaarde en is derhalve dan ook verkocht aan een sloperij genaamd L. (...). De opbrengst van deze auto was f 100,=. De auto was beslist niet meer waard, ook niet bij binnenkomst aan de 'Hoofdweg' na aantreffen door collega's van bureau West. Van de inlevering van het kentekenbewijs deel III heb ik een rapport opgemaakt (...). Deze verklaring welke nog beschikbaar is, heb ik opgemaakt nadat de verbalisant S. mij verklaard heeft dat de eigenaar afstand deed van de auto. (...) De verbalisant is verantwoordelijk voor de contacten en de afhandeling met de aangever. Na het bericht van de verbalisant S, heb ik de auto verkocht aan de eerdergenoemde sloperij L. Er is geen kopie van de afstandsverklaring in de administratie aanwezig althans ik kan deze niet vinden. Het is ook niet gebruikelijk deze te bewaren. Ook over de staat en de inhoud van de auto is geen schriftelijke verklaring meer aanwezig."

4. De verklaring die de betrokken ambtenaar P. tegenover Ve. op 26 september 1996 heeft afgelegd luidt onder meer:

"Wat ik zeker weet is dat ik gedurende mijn inmiddels enkele jaren ervaring bij de politie, nog nooit een auto met een dure autoradio met booster in de (...) en omgeving heb aangetroffen. Als er een ingezeten had, dan was mij dit zeker opgevallen en kon ik mij dit herinneren. (...) Als aanvulling hierop kan ik u wel vertellen dat er met enige regelmaat gestolen auto's in de (...) worden aangetroffen. Overigens wil ik nog opmerken dat indien door mij waardevolle voorwerpen worden aangetroffen, zoals een autoradio e.d., ik hiervan altijd melding maak op de z.g. takelkaart en aangeef welke voorwerpen dit betreft. Behalve dat ik met mijn collega V. de auto heb aangetroffen en dat mijn collega V. de afsignalering heeft verzorgd weet ik verder niets specifiek van de auto (...) te vermelden."

5. De verklaring die de eigenaar van de autosloperij L. op 6 november 1996 tegenover Ve. heeft afgelegd luidt:

"De auto (...) is een Nissan Micra welke door ons bedrijf op 25 oktober 1994 van de politie aan het politiebureau aan de Hoofdweg te Rotterdam voor f 100,= is gekocht. De auto was in een dusdanige slechte staat dat de kentekenplaten en het kentekenbewijs deel III uit de auto waren verwijderd. (...) Korte tijd nadat de auto bij ons binnen is gebracht is deze gesloopt. Als u mij vraagt of de auto misschien f 4000,= waard was dan moet ik

hier toch hartelijk om lachen. Mijn ervaring leert dat een Nissan Micra van 1983, want daar praten wij over, bijna niets meer waard is. In die periode was de roestbehandeling nog niet optimaal en waren deze auto's na 7 á 8 jaar toch wel afgeschreven. Daarbij wil ik nog opmerken dat als de auto meer waard was, ik deze prijs dan toch ook wel had moeten betalen en de auto ook niet gesloopt zou zijn. In de auto is door ons niets van waarde aangetroffen, als dit zo was dan had ik dat zeker geweten en was dit ook vermeld in onze administratie bij bijzonderheden."

6. De verklaring die de betrokken ambtenaar S. op 17 september 1996 tegenover Ve. heeft afgelegd luidt:

"Ik weet mij niets meer van de bedoelde auto en de aangifte van diefstal daarvan door de heer B te herinneren. Wel kan ik verklaren dat ik nooit een auto zonder getekende verklaring heb laten slopen. Indien de auto wordt verkocht aan een sloper met de bedoeling dat deze vernietigd wordt, dan stuur ik de afstandsverklaring, met eventuele bijbehorende stukken naar de Rijksdienst voor het Wegverkeer. Mogelijk heb ik een z.g. 'kleine verklaring' ingevuld en opgestuurd, deze wordt na een jaar vernietigd door de R.D.W. Ik kan dit echter niet verklaren aangezien ik mij niets meer van de auto en de betreffende aangifte en afhandeling kan herinneren."

7. Het rapport van de betrokken ambtenaar V. van 26 september 1996 hield onder meer het volgende in:

"Op dinsdag 26 juli 1994 omstreeks 22.45 uur, is door mij, V., (...) een personenauto van het merk Nissan (...) aangetroffen. Bij navraag aan de Herkenningdienst van de Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond bleek het bovengenoemde motorvoertuig, als zijnde gestolen gesignaleerd te staan. Vervolgens is dit motorvoertuig door mij, ten behoeve van het opsporingsonderzoek veiliggesteld en per politietakelauto, overgebracht naar het districtsbureau Oost van de Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond. Vervolgens is de signalering van het voertuig, middels een daarvoor bestemd faxbericht, door mij afgemeld bij de Herkenningdienst van de Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond. Omtrent de staat waarin het voertuig verkeerde ten tijde van het aantreffen, is geen rapport opgemaakt. Gezien het feit, dat het voertuig meer dan twee jaar geleden door mij werd aangetroffen, kan door mij geen betrouwbaar beeld meer worden gegeven van de staat waarin het voertuig door mij werd aangetroffen.

Enige weken nadat dit voertuig door mij was aangetroffen, werd ik in het bureau D.-straat, telefonisch benaderd door een man, die claimde eigenaar te zijn van het bovengenoemde

motorvoertuig. Deze man is vervolgens door mij, voor nadere inlichtingen omtrent de afhandeling van de door hem gedane aangifte van diefstal en nadere bijzonderheden omtrent het aantreffen van zijn motorvoertuig, verwezen naar het bureau van politie aan de O.singel te Rotterdam."

8. Tevens voegde de korpsbeheerder een kopie van het formulier 'Inlevering kentekenbewijs' bij. Dit formulier vermeldt onder meer:

"Merk en type motorrijtuig : NISSAN MICRA Naam eigenaar of houder : B. Adres eigenaar of houder : (...) Kentekenbewijs deel 3 1994, Ingenomen door : S. Plaats : ROTTERDAM Datum : 04/07/94 Tijdstip 23:30 uur Reden van inname : is sterk verwaarloosd, motorrijtuig is gestolen geweest, doet vrijwillig afstand. (...) Inlevering: ja Kentekenbewijs deel 3 1994, K